

Ingmar Vilkvist

BEZ NASLOVA

(Ohne Titel)

[odlomak]

JERG (*uzdah*): Mama?

MAJKA: Šta je bilo, Jerg, šta?

JERG: Ja... Ja više ništa ne vidim...

MAJKA (*snažno*): Nije istina. Nije istina. To je samo krv iz nosa. To je samo ta krv. To će odmah proći...

JERG: Meni je tako sve vreme...

MAJKA: Nije istina...

JERG: Ja ipak ne lažem, mama...

(MAJKA u želji da primakne bliže lampu na stočiću koji je kraj Jerga, odgurne veliku svesku, koja pada sa stočića.)

JERG (*uzdah, osluškuje*): Oho... Sveska je pala... (MAJKA podiže svesku) Daj mi je... Daj... (MAJKA mu dodaje svesku.)

JERG (*uzima svesku, otvara je, lista stranice*): Ja sam ovde... (*dotiče prstima stranice*) Napisao sam tako različite stvari... Ali već odavno nisam ništa zapisao... (*uzdasi*) Ponekad vidim bolje... (*uzdasi*) Kad... Kad plačem, onda vidim bolje, znaš li?... Zašto je tako?

MAJKA (*bespomoćna, bespomoćna, kao čovek koji jednostavno ne zna*): Ja ne znam... Ja to, sinčiću, ne znam...

JERG: Nekada si govorila... Nekada si govorila... Ali to je bilo davno, nekada...

MAJKA: Šta to, sinko moj...?

JERG: Da... Da dečaci takođe mogu da plaču...

MAJKA: Tako je, sinko...

JERG: Ali tako da niko ne vidi.

MAJKA: Tako sam govorila...?

JERG: Da... Tako si govorila... Ja plačem tako da niko ne vidi, znaš? Jer ko bi...? I ti si govorila da suze... Da suze pravog muškarca... Pretvaraju se u dobra dela... U dobra dela... (*duga pauza*) Mama?

MAJKA: Da, sinko, kaži...

JERG: Mama?

MAJKA: Kaži, Jerg, slušam te...

JERG: Ja više neću uraditi nijedno dobro delo.

MAJKA: Nije dozvoljeno tako govoriti.

JERG: Jer, znaš li, majko?... Znaš li?

MAJKA: Šta, sinčiću, šta?

JERG: Ja umirem, mama, znaš... (*uzdasi, pauza*) Oh... Oh... Ponovo osećam vrelinu u nosu... Ponovo krvarim...

(*Tamponi u Jergovom nosu boje se, jedan pada na košulju, mlaz krvi. MAJKA se okreće od JERGA, levom rukom drži njegov dlan, a desnom se svom snagom udara nekoliko puta u nos – snažno, jednom, pa još jednom, dok iz njenog nosa od udaraca ne procuri mlaz krvi.*)

MAJKA: Pogledaj, Jerg... (*uzima njegov dlan i njime dotiče svoj nos*) Pogledaj... I meni je pošla krv iz nosa... Ništa važno...

JERG (*uzdasi, sporo*): Tebi... Šta...

MAJKA: To je prehlada... To je prehlada...

JERG (*uzdasi*): Šta ti je...

MAJKA: Ah, nije to ništa. (*uzima maramicu*) Ništa. Odmah ćemo napraviti nove tampončice... (*poteže nos, savija od maramica tampončice*) Za tebe, o tako... (*stavlja mu tampončice u nos*) I za mene... (*stavlja u rupe svog nosa*) O... sada zajedno imamo iste... Vidiš, Jerg, izgledamo kao mama-morž i sinčić-morž...

JERG (*uzdasi, lagano*): A tata-morž... Lovi, kako bi nam doneo sveže ribe, da... (*pauza*) Mama?... (*pauza*) Mama?

(*MAJKA ga grli, miluje.*)

JERG: Mama?

MAJKA: Tu sam, tu...

JERG: Hteo bih još jednom da te vidim... (*dotiče joj lice*)

MAJKA: Tu sam, Jerg... (*lagano vadi tampone iz nosa*)

JERG: Ali da bih te video... Onda se moram najpre rasplakati... Ali to ja, izgleda, više ne mogu...

MAJKA: Plači, Jerg, plači... (*obuhvata mu glavu sa oba dlana*) Plači, Jerg...

JERG (*uzdasi, drži je za ruke*): Valjda ne mogu...

MAJKA: Potrudi se, potrudi...

JERG (*pritiska snažno oči, uzdišući sve brže i brže*): Uspeo sam. Vidiš? Plačem. Mama?... (*zagleda se u njeno lice*) Vidim te... Tako, sasvim dobro... (*dodiruje joj obraz, kosu*) Kakva... Kakva si ti?

(*MAJKA ljubi njegovo lice, glavu.*)

JERG: Valjda tako... Valjda tako... A ja sam ležao i ležao sve vreme, ali... Koliko sam te samo čekao danas... Ovo sam želeo, da bi me tako... I da bih ja sedeo... Premesti me na taj tabure. Tako... A sada rastavi kauč. O, tako... Tamo je takva ručica. Treba samo lako povući.. I odmah će se sam rastaviti... O, već... Uzmi čaršav. Pronašla si ga? Novi. Iz folije. Skini je, skini... I ja ću već da legnem, izgleda...

(*MAJKA mu pomaže da ustane sa taburea i poseda ga na rastavljen i presvučen čaršavom kauč.*)

JERG: Već je tako kasno... (*hoće da raskopča dugme na prevelikim farmericama*) Ne... Neću uspeti...

(*MAJKA mu skida pantalone, primećuje da JERG ima na sebi jednokratne pelene.*)

JERG (*dodiruje pelene*): Skroz mokra... A trebalo je da upija... (*raskopčava dugmad košulje, ali trenutno slabi*)

(MAJKA kleči pored njega, raskopčava dugmad, skida najpre jedan rukav, podižući JERGOVO rame, zatim drugi rukav.)

JERG (leži na leđima, glavom prema prozoru, njegovi uzdasi, pokreti glave, nogu, prstiju, ostaju na čaršavu) Ne prekrivaj me... Ne prekrivaj... Jer mi je hladno... I mnogo toplo... Onda me ne pokrivaš... (dotiče pelene) Trebalo je da upiju...

(MAJKA odlučnim pokretom otkriva rub čaršava sa JERGOVIH stopala, njeni pokreti su brzi, odlučni. Skida nabrekle od tečnosti pelene sa JERGA i baca ih u posudu. Uzima dve male krpe koje leže pored posude. Ide u kuhinju. Šum vode iz slavine. Vraća se sa mokrim krpama. Seda pored ležećeg JERGA i brzo, vešto, umiva njegove međice, debelo meso, ud. Uzima prethodno podignut rub čaršava i pravi od njega pelene. Sigurno i brzo povezuje JERGA pelenama.)

JERG (uzdasi, široko otvorene oči): No, dobro. (pauza) Mama?... Mama?

MAJKA: Tu sam... Tu sam...

JERG: Već je strašno kasno, zar ne?

MAJKA: Noć je...

JERG: Nećeš više nigde ići odavde?!

MAJKA: O, ne, Jergu moj... O ne...

(Miluje ga, vidi da celo njegovo telo podilazi drhtaj, pokriva ga tesno, brižljivo čaršavom, vire samo JERGOVA glava i stopala.)

MAJKA (sedi kraj JERGA, neprestano pokreće dlanove) Opaaa...

(JERG hoće da pomeri rame, ali sputava ga čaršav. MAJKA razvija deo čaršava, oslobađa mu rame.)

JERG: A sada mi... Sada mi... Ispričaj neku priču... Pričaj mi...

MAJKA (pokret njenog dlana kraj JERGOVOG tela): Priču...?

JERG: Pa, neku priču...

MAJKA: Jerg...

JERG: Šta će biti tamo?

MAJKA: Biće dobro, dobro...

JERG: Otkud znaš?

MAJKA: Majke to znaju, Jerg.

JERG: Znaju?

MAJKA: Da, Jerg...

[...]